

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης 268/2014

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Α2 ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΩΝ)

Συνεδρίαση της 23/7/2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Αλέξανδρος Καραγιάννης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ. Κράτους.
Νομικοί Σύμβουλοι: Ιωάννης Διονυσόπουλος, Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Θεόδωρος Ψυχογιός, Σπυρίδων Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Σπανός, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Βασιλική Πανταζή, Βασιλική Τύρου, Δημήτριος Χανής, Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Ευαγγελία Σκαλτσά.

Εισηγητής: Θωμάς Καζάκος, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Έγγραφο Το υπ' αριθμ. πρωτ. 3991/17-4-2013 έγγραφο του
Ερωτήματος: Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Περίληψη Μισθολογική αντιμετώπιση, ενόψει των ρυθμίσεων των
Ερωτήματος: ν. 4057/2012 και 4093/2012, μέλους Δ.Ε.Π., που έχει τεθεί σε αποχή από την άσκηση των καθηκόντων του κατ' εφαρμογή του άρθρου 331 παρ. 2 του ν. 5343/1932.

Επί του ως άνω ερωτήματος, το οποίο υποβλήθηκε με βάση το κατωτέρω στην οικεία θέση παρατιθέμενο πραγματικό, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α2 Διακοπών) γνωμοδότησε, ομοφώνως, ως εξής:

Ι. 1. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 16 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «6. Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί. Το υπόλοιπο διδακτικό προσωπικό τους επιτελεί επίσης δημόσιο λειτούργημα, με τις προϋποθέσεις που νόμος ορίζει. Τα σχετικά με την κατάσταση όλων αυτών των

προσώπων καθορίζονται από τους οργανισμούς των οικείων ιδρυμάτων. Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν μπορούν να παυθούν προτού λήξει ο χρόνος υπηρεσίας τους παρά μόνο με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 88 παράγραφος 4 και ύστερα από απόφαση συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς όπως νόμος ορίζει.....».

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 88 του Συντάγματος ορίζονται τα ακόλουθα: «4. Οι δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να παυθούν μόνο ύστερα από δικαστική απόφαση, εξαιτίας ποινικής καταδίκης ή για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα ή ασθένεια ή αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια, που βεβαιώνονται όπως νόμος ορίζει και αφού τηρηθούν οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 93».

2. Στο ν. 249/1976 «Περί Πειθαρχικού Συμβουλίου Καθηγητών και Υφηγητών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (Α' 7), ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. «Οι καθηγηταί και υφηγηταί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων περί των το άρθρ. 16 παρ. 5 του Συντάγματος δύνανται να παυθούν μόνον ένεκα ποινικής καταδίκης ή βαρέος πειθαρχικού παραπτώματος ή νόσου ή αναπηρίας ή υπηρεσιακής ανεπαρκείας κατόπιν αποφάσεως του διά του παρόντος νόμου προβλεπομένου Συμβουλίου και κατά τα εν τοις επομένοις άρθροις οριζόμενα».

Άρθρο 3. «Οι καθηγηταί και υφηγηταί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων παύονται υποχρεωτικώς ένεκα καταδίκης δι' ους λόγους και οι δικαστικοί λειτουργοί. Η σχετική δικαστική απόφασις πέμπεται αμελλητί υπό του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή του Πρυτάνεως, εις το κατά το άρθρ. 2 του παρόντος Συμβούλιον».

Άρθρο 7. «1. Η πειθαρχική δίωξις ασκείται είτε υπό του Πρυτάνεως ή υπό των νομίμων αυτών αναπληρωτών του Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, εις το οποίον ανήκει ο παραπεμπόμενος, είτε υπό του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων δια του Πρυτάνεως ή του επέχοντος θέσιν Πρυτάνεως ή των νομίμων αυτών αναπληρωτών. 2. Ασκηθείσης της πειθαρχικής διώξεως δύναται ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μετά γνώμην της Συγκλήτου ή του επέχοντος θέσιν Συγκλήτου οργάνου, να αποφασίση όπως ο παραπεμπόμενος απέχη της ασκήσεως των καθηκόντων του μέχρι της εκδόσεως της πειθαρχικής αποφάσεως. Η περί αποχής από των καθηκόντων απόφασις κοινοποιείται εις τον παραπεμπόμενον δια του Πρυτάνεως ή του επέχοντος θέσιν Πρυτάνεως ή των νομίμων αυτών αναπληρωτών».

Άρθρο 8. «Οι υπό του κατά το άρθρ. 2 του παρόντος Συμβουλίου τιμωρούμενοι διά της ποινής της προσωρινής παύσεως καθηγηταί ή υφηγηταί λαμβάνουν το ήμισυ των τακτικών αποδοχών των».

Άρθρο 9. «Από της δημοσιεύσεως του παρόντος αι πειθαρχικαί διατάξεις του Νόμου 5343/32 "περί οργανισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών" και του Π.Δ. από 12/26.7.33 "περί της πειθαρχικής διώξεως και της τηρητέας διαδικασίας ενώπιον των κατά το άρθρ. 327 και 328 Πειθαρχικών Συμβουλίων του Πανεπιστημίου Αθηνών", εφαρμόζονται επί των καθηγητών και υφηγητών απάντων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων ως τροποποιούνται υπό του παρόντος καταργουμένης πάσης ετέρας γενικής ή ειδικής διατάξεως αναφερομένης εις θέματα ρυθμιζόμενα υπό των ανωτέρω νομοθετημάτων υπό του παρόντος νόμου».

Με το άρθρο 331 παρ. 2 του ν. 5343/1932 (Α' 86), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 24 του ν. 2721/1999 (Α' 112), και εξακολουθεί να ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 81 παρ. 1 του ν. 4009/2011 (Α' 195), ορίζεται ότι: «1. Η πειθαρχική δίωξις δεν αναστέλλεται υπό της ποινικής, εκτός εάν το οικείον συμβούλιον ήθελε αποφασίσει άλλως. Εν τη περιπτώσει ταύτη δύναται το συμβούλιον να αποφασίση, όπως ο εγκαλούμενος απόσχη της ενασκήσεως των εαυτού καθηκόντων. 2. Μέλος του διδακτικού προσωπικού ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος απέχει υποχρεωτικά από την άσκηση των καθηκόντων του, αν καταδικάστηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή από πρωτόδικο δικαστήριο για πράξη σε βαθμό κακουργήματος ή για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, πλαστογραφία, ψευδορκία, ψευδή καταμήνυση ή για έγκλημα σχετικό με το νόμισμα ή την υπηρεσία, ή κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή είναι προσωρινά κρατούμενος για οποιοδήποτε έγκλημα και για όσο χρόνο κρατείται. 3. Η αποχή από της ανασκήσεως των καθηκόντων παύει εν μεν τη περιπτώσει του εδαφ. 2 της παρ. 1 δι' αποφάσεως του Συμβουλίου, εν δε τη περιπτώσει της παρ. 2 δια της αθωωτικής αποφάσεως ή δια βουλεύματος αποφαινομένου ότι δεν υπάρχει αφορμή προς κατηγορίαν».

3. Με το ν. 1756/1988 «Κώδικας οργανισμού δικαστηρίων και κατάσταση δικαστικών λειτουργών» (Α' 37) ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 60. Οριστική παύση. «1. Εκτός από την περίπτωση της επιβολής πειθαρχικής ποινής παύσης λόγω πειθαρχικού παραπτώματος, ο δικαστικός λειτουργός παύεται οριστικά: α) αν στερήθηκε τα πολιτικά του δικαιώματα λόγω αμετάκλητης ποινικής καταδίκης, β) αν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών μηνών για αδίκημα που τελέσθηκε με δόλο, γ) αν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για αδίκημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 37 παράγραφος 1 περιπτ. ε».

Άρθρο 37. Κωλύματα διορισμού. «1. Δε διορίζεται δικαστικός λειτουργός:.... . ε) Εκείνος που καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για δωροδοκία (άρθρα 235, 236, 237 Π.Κ.),».

4. Στο άρθρο 103 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 (Α' 54) ορίζονταν τα εξής: «1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία ο υπάλληλος ο οποίος στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία, ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης. Υπάλληλος που παραπέμφθηκε αμετακλήτως στο ακροατήριο προκειμένου να δικαστεί για τα αδικήματα της δωροδοκίας,, τίθεται αυτοδίκαια σε αργία...2. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης ή της προσωρινής παύσης άνω των έξι (6) μηνών...».

Το άρθρο 103 του ν. 3528/2007, όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012, αντικαταστάθηκε εκ νέου με την περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Ζ.3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α' 222) και όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα (όπως ειδικότερα αναφέρεται παρακάτω), ορίζει τα εξής: «1. Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία: α) ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης, β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτηση του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους, γ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της, δωροδοκίας,, «με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση γ' του επόμενου άρθρου», (Το εδάφιο γ της εσωτερικής παραγράφου 1 της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Ζ3 της παραγράφου Ζ' του ν. 4093/2012 αντικαταστάθηκε ως ανωτέρω με την παράγραφο 1 του άρθρου 14 ν. 4111/2013 (Α' 18) και ισχύει από 12.11.2012, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 49 του ίδιου νόμου, ενώ το εντός παρενθέσεων τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με τη παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4210/2013 (Α' 254), δ) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης, και «ε) ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α', γ', δ', ε', θ', ι', ιδ', ιη', κγ', κδ', κζ', κθ' και λγ' του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999), «με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση δ' του επόμενου άρθρου». (Το εντός παρενθέσεων εδάφιο προστέθηκε με τη παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 4210/2013 (Α' 254), ενώ η περ. ε' αντικαταστάθηκε ως άνω από την 11η Οκτωβρίου 2013, με τη παρ. 6 περ.1 και 3 του άρθρου 25 του ν. 4203/2013 (Α' 235). 2. Ο υπάλληλος επανέρχεται αυτοδίκαια στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε αργία.....».

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 105 υπό τον τίτλο «Συνέπειες αργίας» του ν. 3528/2007 ορίζονταν ότι: «2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας καταβάλλεται το ήμισυ των αποδοχών του...».

Με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 το άρθρο 105 αντικαταστάθηκε, στις δε παραγράφους 1, 2 και 3 αυτού ορίσθηκαν τα εξής: «1. Ο υπάλληλος ο οποίος τελεί σε κατάσταση αργίας απέχει από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του. 2. Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθηκόντων καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) των αποδοχών του με εξαίρεση την περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, κατά την οποία καταβάλλεται το ένα τέταρτο (1/4) των αποδοχών του...3. Ο υπάλληλος, στον οποίο επιβλήθηκε οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν δικαιούται αποδοχές αργίας».

Στις περιπτώσεις 6, 7 και 9 της υποπαραγράφου Ζ.3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 ορίζονται τα εξής: «6. Οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007),όπως ισχύουν, έχουν εφαρμογή και στο προσωπικό που εργάζεται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στις υπηρεσίες, οι υπάλληλοι των οποίων διέπονται από τους ανωτέρω Κώδικες. Με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, οι διατάξεις των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειές της, σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες, που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημόσιου τομέα όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του ν. 1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των φορέων που απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του ν. 3812/2009. 7. Οι διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 6 της παρούσας υποπαραγράφου εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.....9. Στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης αργίας της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα και της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 107 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, όπως αντικαθίστανται με τις περιπτώσεις 1 και 3 της παρούσας υποπαραγράφου, οι αποδοχές της αργίας ορίζονται στο 75% των νομίμων αποδοχών των υπαλλήλων».

Με το άρθρο 14 του ν. 2190/1994 (Α'28), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του ν. 3812/2009 ορίζεται ότι: «1. Στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ', όπως ισχύουν, υπάγονται όλοι οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α) και τις μεταγενέστερες συμπληρώσεις του, πριν από την τροποποίηση του με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α)..... 2. Δεν υπάγονται στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ': α. Οι δικαστικοί λειτουργοί, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και οι ιατροδικαστές. β. Το εκπαιδευτικό ή διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι., των Τ.Ε.Ι. και γ.....».

II. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε μεταξύ τους συνδυασμό, συνάγονται τα ακόλουθα:

Από την γραμματική διατύπωση της διάταξης του άρθρου 331 παρ. 2 του ν. 5343/1932, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση της, με το άρθρο 24 του ν. 2721/1999, αλλά και τον σκοπό στον οποίο αυτή αποβλέπει και ο οποίος συνίσταται στη θέσπιση αυστηρού καθεστώτος για τα έχοντα διαπιστωμένη με δικαστική απόφαση παραβατική συμπεριφορά μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., προκύπτει ότι, μέλος Δ.Ε.Π, σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί από πρωτοβάθμιο δικαστήριο καταδικαστική απόφαση σε στερητική της ελευθερίας ποινή για ένα από τα περιοριστικά στην ανωτέρω διάταξη αναφερόμενα αδικήματα, μεταξύ των οποίων και η δωροδοκία κατ' άρθρο 235 του Π.Κ. (ως αδίκημα περί την υπηρεσία), απέχει υποχρεωτικά από τα καθήκοντα του στο Α.Ε.Ι. μέχρις εκδόσεως αθωωτικής αποφάσεως ανώτερου δικαστηρίου ή μέχρις εκδόσεως αμετακλήτου καταδικαστικής αποφάσεως, οπότε και επέρχεται αυτοδίκαιη έκπτωση του καταδικασθέντος μέλους Δ.Ε.Π. (Ν.Σ.Κ. 298/2006, 328/2003), και, πάντως, το αργότερο μέχρι την απόλυσή του, κατόπιν έκδοσης απόφασης από το Πειθαρχικό Συμβούλιο Μελών του Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., για την οριστική παύση αυτού, συνεπεία αμετάκλητης καταδίκης του, σύμφωνα με τα άρθρα 37 παρ. 1 περ. ε, 60 παρ. 1 περ. γ του ν. 1756/1988, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του ν. 249/1976 (ΝΣΚ 589/2011, 3/2014 αποφ. Πειθ. Συμβ. Μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι.), ενώ για την αυτοδίκαιη θέση σε αποχή εκδίδεται σχετική διαπιστωτική απόφαση του Υπουργού Παιδείας (ΟΛΝΣΚ 492/2009).

Με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 διευρύνθηκαν, σε σχέση με την προϊσχύουσα ρύθμιση του άρθρου 103, οι περιπτώσεις για τη θέση των υπαλλήλων σε αργία, ενώ με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Ζ.3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με τις οποίες, κατά τα ανωτέρω, αντικαταστάθηκε το άρθρο 103 του ν. 3528/2007, διευρύνθηκαν, έτι περαιτέρω, οι περιπτώσεις υπό τη συνδρομή των οποίων οι υπάλληλοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία, ώστε να επιτυγχάνεται η άμεση απομάκρυνση όσων διώκονται ή

τιμωρούνται για σοβαρά ποινικά αδικήματα και πειθαρχικά παραπτώματα. Άλλωστε, η θέση του υπαλλήλου σε αργία αποτελεί εξαιρετικό διοικητικό μέτρο προσωρινού χαρακτήρα και όχι πειθαρχική ποινή. Αποσκοπεί στην απομάκρυνση του εγκαλούμενου από την ενεργό άσκηση των καθηκόντων του για λόγους διασφάλισης του κύρους της υπηρεσίας, αποτροπής της διατύπωσης δυσμενών σχολίων σε βάρος της, εξασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας της αλλά και στην ομαλή διεξαγωγή της σχετικής ελεγκτικής διαδικασίας (ΣΤΕ 27/2008, 2163/2004, 15/2003, ΝΣΚ 55, 173/2013, 551/2008).

Μεταξύ των λόγων θέσης σε αυτοδίκαιη αργία είναι και η αμετάκλητη παραπομπή του υπαλλήλου ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για ορισμένα αδικήματα, μεταξύ των οποίων και αυτό της δωροδοκίας, κατά μείζονα δε λόγο, αποτελεί λόγο αυτοδίκαιης αργίας, παρότι δεν ορίζεται ρητώς, η καταδίκη του υπαλλήλου για ένα από τα παραπάνω αδικήματα, καταδίκη, η οποία, εξάλλου, προϋποθέτει την αμετάκλητη παραπομπή του στο ακροατήριο, η οποία αποτελεί λόγο για αυτοδίκαιη θέση σε αργία.

Επίσης, με τις διατάξεις της περίπτωσης 6 της ως άνω υποπαραγράφου Ζ.3 προβλέφθηκε, με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, η ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειές της σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημοσίου τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του ν. 1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των φορέων που απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του ν. 3812/2009, μεταξύ δε των μη εξαιρούμενων περιπτώσεων είναι και το εκπαιδευτικό ή διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι..

Σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η επέκταση της εφαρμογής των διατάξεων για την αργία, αυτοδίκαιη και δυνητική, και τις συνέπειές της, όπως ισχύουν, στο σύνολο των υπαλλήλων και λειτουργών του δημόσιου τομέα, επιφυλασσομένης της ισχύος τυχόν αυστηρότερων διατάξεων και συνεπώς, αυτές, κατά ρητή νομοθετική πρόβλεψη, τυγχάνουν αναλογικής εφαρμογής και στα μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι.

Με τη μεταβατικού χαρακτήρα διάταξη της περίπτωσης 7 της υποπαραγράφου Ζ.3 ορίσθηκε ότι οι διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 6 της υποπαραγράφου αυτής εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του νόμου

αυτού. Τίθεται ζήτημα αν ως εκκρεμείς υποθέσεις πρέπει να θεωρηθούν μόνο οι πειθαρχικές ή και οι ποινικές. Παρά το γεγονός ότι στην αιτιολογική έκθεση του νόμου αναφέρονται μόνο οι πειθαρχικές υποθέσεις, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι στην έννοια των εκκρεμών υποθέσεων εμπίπτουν τόσο οι πειθαρχικές όσο και οι ποινικές υποθέσεις, οι οποίες συνεπάγονται τη θέση σε αργία. Και τούτο διότι ο τίτλος της κρίσιμης διάταξης της υποπαραγράφου Ζ.3 είναι «*Αργία στο πλαίσιο της πειθαρχικής και ποινικής διαδικασίας*», οι δε περιπτώσεις που αποτελούν τις ουσιαστικές προϋποθέσεις θέσης του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία, οι οποίες τέθηκαν με την προπαρατεθείσα διάταξη της περίπτωσης 1 της αυτής υποπαραγράφου Ζ.3, που αντικατέστησε το άρθρο 103 του Υπαλληλικού Κώδικα, αφορούν τόσο ποινικές όσο και πειθαρχικές υποθέσεις. Επιπροσθέτως, στην περίπτωση που ο νομοθέτης ήθελε με μεταβατικού χαρακτήρα διάταξη να περιορίσει την εφαρμογή του νεότερου νόμου μόνο στις εκκρεμείς πειθαρχικές υποθέσεις διατύπωσε τούτο ρητά, όπως στην περίπτωση του άρθρου εβδόμου του ν. 4057/2012, όταν είχε το πρώτον αντικατασταθεί το άρθρο 103 του Υπαλληλικού Κώδικα με το άρθρο πρώτο του νόμου αυτού.

Συνεπώς, η διάταξη του άρθρου 103, όπως αντικαταστάθηκε κατά τα ανωτέρω και ισχύει, καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του ν. 4093/2012 (12.11.2012) πειθαρχικές και ποινικές υποθέσεις, ανεξαρτήτως του χρόνου διάπραξης του πειθαρχικού παραπτώματος ή του ποινικού αδικήματος, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση της μη συμπλήρωσης του χρόνου παραγραφής. Ο υπάλληλος που εμπίπτει σε μία από τις περιπτώσεις (α' έως ε') του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύει, τελεί αυτοδικαίως σε αργία, η δε διαπιστωτική πράξη θέσης σε αργία εκδίδεται αμελλητί από το αρμόδιο για το διορισμό του υπαλλήλου όργανο. Μετά την εφαρμογή της διάταξης της περίπτωσης 7 της υποπαραγράφου Ζ3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 υπάλληλος ο οποίος εμπίπτει σε μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 103, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με την περίπτωση 1 της αυτής υποπαραγράφου Ζ.3 και ισχύει, τίθεται αυτοδικαίως σε αργία, εφόσον η πειθαρχική ή ποινική του υπόθεση είναι κατά το χρόνο δημοσίευσης του ν. 4093/2012 εκκρεμής, αδιαφόρων αν τα πειθαρχικά παραπτώματα ή τα ποινικά αδικήματα τελέστηκαν σε χρόνο πριν ή μετά την ισχύ του ν. 4057/2012.

Ήδη, με τις ρυθμίσεις του ν. 4093/2012, οι οποίες ρητώς προβλέπουν, με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων την ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειές της σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας

ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημοσίου τομέα, το ζήτημα των καταβαλλόμενων αποδοχών σε μέλος Δ.Ε.Π., που έχει τεθεί σε αυτοδίκαιη αποχή από την άσκηση των καθηκόντων του, κατ' άρθρο 331 παρ. 2 του ν. 5243/1932, η οποία είναι ανάλογη της θέσης σε αυτοδίκαιη αργία του άρθρου 103 του ν. 3528/2007, συνιστάμενη, κατ' άρθρο 105 παρ. 1, στην αποχή του υπαλλήλου από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του, ρυθμίζεται πλέον από τις διατάξεις του νόμου αυτού (ν. 4093/2012) και, ως εξυπακούεται, από τις διατάξεις στις οποίες ο νόμος αυτός παραπέμπει.

Περαιτέρω, όσον αφορά το ύψος των αποδοχών των υπαλλήλων θα πρέπει να σημειωθεί ότι με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Z3 της παραγράφου Z του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 δεν τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάσταση του άρθρου 105 ν. 3528/2007 με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012. Με τις διατάξεις του άρθρου 105 τίθεται, κατ' αρχάς, ο κανόνας ότι στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθηκόντων καταβάλλεται το 1/3 των αποδοχών του. Περαιτέρω, όμως, ορίσθηκε ότι, κατ' εξαίρεση, καταβάλλεται το 1/4 των αποδοχών, όταν συντρέχει η περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, (όπως είχε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 και πριν από την τροποποίησή του με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Z3 της παραγράφου Z του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012), ήτοι όταν ο υπάλληλος τέθηκε αυτοδίκαια σε αργία, λόγω αμετάκλητης παραπομπής του στο ακροατήριο, προκειμένου να δικασθεί για διάφορα αδικήματα, μεταξύ των οποίων και αυτό της δωροδοκίας και τούτο, προφανώς, λόγω της ιδιαίτερης απαξίας των ποινικών αυτών αδικημάτων, με τη διάπραξη των οποίων πλήττεται καίρια το κύρος της υπηρεσίας αλλά και του διαπράξαντος αυτά υπαλλήλου. Ωστόσο, μετά την τροποποίηση του άρθρου 103 του ν. 3528/2007 με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Z3 της παραγράφου Z του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, η προαναφερθείσα περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, (όπως είχε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012) τέθηκε ως περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 103. Μετά ταύτα, επομένως, η παραπομπή της παραγράφου 2 του άρθρου 105, (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012) δέον να θεωρηθεί γενομένη στην περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 103 του ν. 3528/2012, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Z3 της παραγράφου Z του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Υπέρ της άποψης αυτής συνηγορεί και η προκύπτουσα από την αιτιολογική έκθεση επί του σχεδίου του μετέπειτα ν. 4057/2012 πρόθεση του νομοθέτη να λαμβάνεται το 1/4 των αποδοχών κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο υπάλληλος ευρίσκεται σε κατάσταση αυτοδίκαιης

αργίας λόγω διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων από τα οποία πλήττεται καίρια το κύρος της υπηρεσίας, τα δε εγκλήματα στα οποία αφορά η εξαίρεση της παραγράφου 2 του άρθρου 105 του Υ.Κ, ορίζονται πλέον στην περίπτωση γ' της παρ. 1 του άρθρου 103, ήτοι, όταν ο υπάλληλος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής. Άλλωστε, τα εγκλήματα αυτά, στα οποία περιλαμβάνεται και η δωροδοκία, εν πολλοίς ταυτίζονται με εκείνα της προϊσχύσασας μορφής του άρθρου 103 Υ.Κ. (Για την ερμηνεία των ως άνω διατάξεων των ν. 4057/2012 και 4093/2012, βλ. ΝΣΚ 9/2014).

Σύμφωνα με όσα ήδη εκτέθηκαν ανωτέρω στην οικεία θέση, με τη διάταξη της περίπτωσης 7 της υποπαραγράφου Ζ3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 ορίσθηκε ότι οι διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 6 της υποπαραγράφου αυτής εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του ν. 4093/2012 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ήτοι, στις 12.11.2012).

III. Στην προκειμένη περίπτωση, με το 3991/17-4-2013 έγγραφο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας υποβλήθηκε στο Δικαστικό Γραφείο το 3935/12-4-2013 έγγραφο του Τμήματος Μισθοδοσίας του Πανεπιστημίου, με το οποίο τίθεται το ερώτημα περί της μισθολογικής αντιμετώπισης, ενόψει των διατάξεων των ν. 4057/2012 και 4093/2012, του Αναπληρωτή Καθηγητή Α.Α., ο οποίος έχει τεθεί εκτός καθηκόντων που απορρέουν από τη θέση του ως μέλους Δ.Ε.Π. του Πανεπιστημίου Μακεδονίας με την Φ.120.67/28/28840/Β2/13-4-2009 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, και στον οποίο, συνεπεία της θέσης σε αποχή, καταβάλλεται το 50% των αποδοχών του.

Σε σχέση με το υποβληθέν ερώτημα, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα:

Με την 20242/2008 απόφαση του Β' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, καταδικάστηκε ο Α.Α., Αναπληρωτής καθηγητής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, σε ποινή φυλάκισης δύο (2) ετών με τριετή αναστολή για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση.

Με την Φ.120.67/28/28840/Β2/13-4-2009 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 7 του ν. 249/1976 σε συνδυασμό με το άρθρο 331 του ν. 5343/1932, διαπιστώθηκε η αυτοδίκαιη θέση εκτός καθηκόντων του Αναπληρωτή Καθηγητή Α.Α., λόγω της καταδίκης του με την ως άνω 20242/2008 απόφαση του Β' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης και, σε συμφωνία και με την 231/1999

γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.¹, του καταβάλλεται, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 8 του ν. 249/1976, το ήμισυ των αποδοχών του πλην των επιδομάτων του άρθρου 13 του ν. 2530/1997.

Κατόπιν έφεσης του Α.Α., εκδόθηκε η 520/2010 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία, καταδικάστηκε αυτός, σε ποινή φυλάκισης δεκαοκτώ (18) μηνών με τριετή αναστολή για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση. Η απόφαση αυτή αναιρέθηκε με την 1801/2010 απόφαση του Ε' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, κατόπιν δε παραπομπής της υπόθεσης για νέα συζήτηση στο Τριμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης, εκδόθηκε η 2137/2011 απόφαση του Δικαστηρίου, με την οποία καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης δεκαοκτώ (18) μηνών με τριετή αναστολή για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση, ενώ αίτηση αναιρέσεως κατ' αυτής απορρίφθηκε με την 1625/2011 απόφαση του Ε' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου.

Παράλληλως, ενόψει και της 520/2010 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με το από 28-4-2010 παραπεμπτήριο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, παραπέμφθηκε ο Α.Α. στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των Μελών του Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., για το πειθαρχικό αδίκημα του άρθρου 326 του ν. 5343/1932, διότι *«επέδειξε διαγωγή εντός του Πανεπιστημίου μας απάδουσα στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού, που συνίσταται στη διάπραξη του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση. Ειδικότερα, όντας αναπληρωτής καθηγητής του Πανεπιστημίου μας ενόψει της εξετάσεως του μαθήματος των μαθηματικών, που θα διεξαγόταν τον Οκτώβριο του 2003, ζήτησε και έλαβε από τις φοιτήτριες....., το ποσό των 250 Ε και 300 Ε αντίστοιχα, με τη μεσολάβηση του....., προκειμένου να τις περάσει στο μάθημα των μαθηματικών, κατά τις προσεχείς εξετάσεις, πράγμα που τελικά έγινε, βαθμολογώντας την.... με «6» και την με «8».....».*

Ακολουθως, με το από 12-7-2012 παραπεμπτήριο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, παραπέμφθηκε ο Α.Α. στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των Μελών του Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., λόγω της καταδίκης του με την 2137/2011 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας σε ποινή φυλάκισης 18 μηνών με τριετή αναστολή, η οποία κατέστη αμετάκλητη με τη

¹ Με την υπ' αριθμ. 231/1999 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, έγινε δεκτό, ενόψει του ότι ως άνω ειδικές διατάξεις του αρ. 331 του ν. 5343/1932 και του ν. 249/1976 δεν περιέχουν ρυθμίσεις ως προς το ζήτημα καταβολής ή μη αποδοχών στα μέλη Δ.Ε.Π., που τελούν σε υποχρεωτική αποχή από τα καθήκοντά τους συνεπεία καταδίκης τους, και του ότι δεν είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων περί Δημοσίων Υπαλλήλων, που προβλέπουν ρητώς την καταβολή ποσοστού των αποδοχών τους, κατά τη θέση τους σε αποχή, ότι τα μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., τα οποία τελούν σε υποχρεωτική αποχή από τα καθήκοντά τους, δικαιούνται, κατά το χρονικό διάστημα της αποχής τους το ήμισυ των τακτικών αποδοχών τους πλην των επιδομάτων του άρθρου 13 του ν. 2530/1997 που αφορούν στην παρουσία και στην δραστηριότητα τους στους πανεπιστημιακούς χώρους, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8 του ν. 249/1976.

δημοσίευση (στις 16-11-2011) της 1625/2011 απόφασης του Αρείου Πάγου καταδίκη, η οποία, σύμφωνα με τα άρθρα 37 παρ. 1 περ. ε, 60 παρ. 1 περ. γ του 1756/1988, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του ν. 249/1976, αποτελεί αυτοτελή λόγο οριστικής παύσης αυτού με απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του ν. 4093/2012 (12-11-2012) η ποινική διαδικασία κατά του Α.Α. είχε ολοκληρωθεί, με την αμετάκλητη καταδίκη αυτού, ενώ εκκρεμούσε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. η παραπομπή του για το πειθαρχικό παράπτωμα της «επίδειξης διαγωγής εντός του Πανεπιστημίου ... απάδουσας στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού», με το ως άνω, από 28-4-2010 παραπεμπτήριο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, καθώς και η παραπομπή του στο ως άνω Πειθαρχικό Συμβούλιο, με το από 12-7-2012 παραπεμπτήριο του ίδιου Πρύτανη, λόγω της αμετάκλητης καταδίκης του με την 2137/2011 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας, καταδίκη, η οποία, σύμφωνα με τα άρθρα 37 παρ. 1 περ. ε, 60 παρ. 1 περ. γ του ν. 1756/1988, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του ν. 249/1976, αποτελεί αυτοτελή λόγο οριστικής παύσης αυτού με απόφαση του Συμβουλίου, ήδη δε, επί των ως άνω παραπεμπτηρίων, εκδόθηκε η 3/2014 απόφαση του ως άνω Πειθαρχικού Συμβουλίου, η οποία επιδόθηκε στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στις 27-6-2014, και με την οποία, επιβλήθηκε στον Α.Α., η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης διότι *«.....διέπραξε το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, για το οποίο καταδικάστηκε αμετάκλητα με απόφαση του αρμόδιου ποινικού δικαστηρίου, οι πράξεις του δε αυτές στοιχειοθετούν βαρεία παραβίαση των υπηρεσιακών καθηκόντων του και καταδεικνύουν διαγωγή απάδουσα στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού».*

Η κατά τα προαναφερόμενα, αυτοδίκαιη θέση εκτός καθηκόντων του Αναπληρωτή Καθηγητή Α.Α., με την Φ.120.67/28/28840/Β2/13-4-2009 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, λόγω της καταδίκης του με την ως άνω 20242/2008 απόφαση του Β' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, συνιστά υπηρεσιακή κατάσταση, ανάλογη της αυτοδίκαιης αργίας του άρθρου 103 του ν. 3528/2007 και νόμιμο λόγο, αναλογικής εφαρμογής, κατά τη διάταξη της περίπτωσης 6 της ως άνω υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, και της διάταξης του άρθρου 105, ως προς τις συνέπειες της θέσης σε υποχρεωτική αργία, από την έναρξη ισχύος του ν. 4093/2012 και μέχρι τη λύση της υπηρεσιακής σχέσης αυτού λόγω της οριστικής του παύσης με την 3/2014 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου των Μελών του Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., οι οποίες (συνέπειες), ως προς τις δικαιούμενες αποδοχές, συνίστανται στην καταβολή ποσοστού ¼ των τακτικών αποδοχών του.

IV. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω στο υποβληθέν ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι:

Ο αναπληρωτής Καθηγητής Α.Α., που τέθηκε σε θέση αυτοδίκαιης αποχής από την άσκηση των καθηκόντων, δυνάμει της υπ' αριθμ. Φ.120.67/28/28840/Β2/13-4-2009 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, υπό το καθεστώς ισχύος των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), όπως τροποποιήθηκαν με τους ν. 4057/2012 και 4093/2012, δικαιούται το ¼ των τακτικών του αποδοχών, από την έναρξη ισχύος του ν. 4093/2012 (12-11-2012) και μέχρι τη λύση της υπηρεσιακής του σχέσης λόγω της οριστικής του παύσης με την 3/2014 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου Μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 15/9 / 2014

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Αλέξανδρος Καραγιάννης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ. Κράτους

Ο Εισηγητής

Θωμάς Ι. Καζάκος
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Γίνεται επίσκεψη
Θεσσαλονίκη 18/9/2014

του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΣΑΤΙΡΩΝΙΔΗΣ